

ry... et caet.. Dan w Warszawie we wtorek po niedzieli suchej bliskiey Roku Panskiego tysiąc szest set szesnastego.

(Из рукописной книги—Acta decretarum—хранящейся въ Центр. Архивъ Царства Польскаго.—Lit. Q. Z. № 71 л. 64—66.)

Примѣч. Рѣшеніе короля, по которому споръ между кievскими мѣщанами и униатскимъ священникомъ Іоанномъ Юзефовичемъ предоставленъ былъ на разсмотрѣніе униатскому митрополиту Рутскому,—для первыхъ равносильно было полному отказу. Это обстоятельство, можетъ быть, и было причиною трагической смерти Юзефовича, казненаго козаками чрезъ отсѣченіе головы. (Докум., касающіеся церкви св. Василя въ Кіевъ, въ Кіев. Епар. Вѣд. за 1873 г. № 17). Упоминаемый въ документѣ сынъ Юзефовича Моисей, послѣ несчастной смерти своего отца, оставилъ унию и при содѣйствіи православныхъ введенъ былъ во владѣніе кievскою церковію св. Василя, находившеюся въ подаваніи униатскаго митрополита. (Ibid.)

XXXIII.

Письмо кievо-печерскаго архимандрита Елисея Плетенецкаго къ виленскому воеводѣ Яну Ходкѣвичу съ просьбою о возвращеніи печерской обители двухъ сель, пожертвованныхъ ей предками означеннаго воеводы.

1617 г. декабр. 23.

Jasnie wielmożny miłościwy Panie woiewoda Wilenski, Panie Panie nasz miłościwy.

Naynizszy pokłon y ustawiczne modlitwy nasze w laskę Wielm. waszey, naszego miłościwego Pana, jako naypilniey oddawszy: zdrowia dobrego y nawszem z błogosławienstwem Bożym powodzenia szczęśliwego uprzeimie W. M. naszemu miłościwemu Panu życzymy y Pana Boga prosimy.

Z pobożności wielkiey za zbawienie swoje y wszystkiego Rodzaju swego, świętey pamięci przodkowie wielm. w., z obfitości swych ziemnych, Bogu na ołtarz monasterza Pieczar-

skiego Kijowskiego nadali wsi dwie *Chomicze y Ozierzany*, wlozywszy na zakonniki tego s. meysca powinności, conscien-
cyią onych y dobrą extimacyią onych obowiazując, aby prze-
strzegali y zachowywali ten dar w swey fundacley: tą tedy
y drugą zakoną powinnością postępując, gdy te majątności
sławney pamięci pan ociec wielm. W. od domu Bożego za
dosciem Uniey Polakow z Litwą roskazał był wziąć, prodek
moy pobożney pamięci Milety Bogużynsky Archimandryt, za
okazaniem prawa y funduszu one był otrzymał, y list prawny
y warowny na potomne czasy odzierał, że iuz te mająt-
ności nigdy nie miały być odeymowane od owego meysca s.
Stało się powtore odcięcie nie rozumiemy przez inszego, ieno
przez przyczynę Pocieia Mitropolita zeslego: teraz tych cza-
sow przyszło y nam do tego, że od wielm. W. tych mająt-
ności musimy dochodzić. Jakoż z pokorną y uniżoną prosbą
moją y wszey kapituły, posławszy z należnemi munimety do
Wielm. W. Oyca Makarya Golimunta y przy niem drugiego
brata, prosząc jako naypokorniey Wielm. W., abys z miłos-
ciwey łaski swey y dobrodzieystwa swego Panskiego, raczył
roskazać te majątności ofiare Boga samego monasterzowi na-
szemu przywrocic. Do czego abyśmy sposobność lepszą mieli,
także y sam Wielm. W. nasz M. Pan, aby chętnieyszym by-
cies raczył, znieslismy wielkim nakładem y dobrą otplatą
possesora, który się nie należnie do tey majątności miał i za
uczynieniem cessiey przez tegoż consens od J. K. M. otrzy-
malismy. Z którym przy liscie pokorney naszej prosby tak-
że y dworzanina Kr. J. M. mielismy dawney do Wielm. W.
posłać na ten czas ieszcze, gdychmy mocą tego consensu
drugie majątności do possesiey swoiey odbirali. Lecz upat-
rując ustawicznie Wielm. W. roboty w R. Pospolitey, także
y niebytności w tych kraiach, niechcelismy być molesti.
Alie teraz w sposobności czasu postawszy, rozumiemy o łas-
ce y dostoynosci panskiey Wiel. W., że uważywszy przod-
kow swoych, a naszym dobrodzieiow święte przedsięwzięcie
w nadaniu tym, y jako uwarowali ono, tak że y nakład nie

mały, y odkupienie tych maiećnoŝcy, a nakoniec sprawiedliwoŝć ŝwiętą, będziesz raczył z miłosciwey łaski swey rozkażać podać do posesiey naszej. Żądamy, błagamy y pokornie prosimy Wielm. W. oddać racz ten dar temu oltarzowi y tym slugom Bożym, ktorым iest ofiarowany. Racz oddać do tego skarbu Christusowego, s ktorego iest wyięty y ktoremu iuz był wrocony; a Pan Bog mocen iest uczynić że obfitować będą W. Wielm. dobrohoynym blogoŝłowiestwem, a ia zas sługa ołtarza owego ŝwiętego y spuŝczęsnicy bracia moy zakonnicy, więc y potomki po nas z wdzięcznoŝią y wysławieniem postronnych, wieczne bogomodlstwo y dziękczynienie po winni zostawamy oddawać. Oddawamy się przy tem z modlitwami naszymi y powolnoŝią naszą w łaskę Wielm W. naszego M. Pana. Z. Monasterza Pieczarskiego d. 10. mieŝiāca Februaria, Anno Domini 1617.

Waszey Wielmożniey miłosci,
Pana naszego miłosciwego,

Uniżony slugi y ustawiczni Bogomodlcy *Heliziusz Pletyniecki Archymandryt Pieczarski kiiowski ze wszystką bracią Capitulą, ręką własną.*

Адресъ: *Jaśnie Wielmożnemu Panu Janowi Carolowi Chodkiewiczowi, Grabi Zeszglowa y Myszey na Bychowie, Woiewodzie Wilenskiemu, Hetmanowi W. X. Litewskiego, starosci ieneralnemu Żmudskiemu et caet. et caet... Panu naszemu miłosciwemu należy.*

(Съ подлинника, находящагося въ Импер. Публичной Библиотецѣ.—Автор. № 227., л. 335).

Примѣч. Для поясненія въкоторыхъ мѣсть въ этомъ письмѣ можетъ служить жалованная потвердительная грамота киево-печерскому монастырю, на владѣніе двумя селами, Хомицами и Озерянами въ Быховскомъ округѣ, по данной записи жмудскаю старосты Яна Ходквича,—помѣщ. въ А. З. Р. т. III. подъ № 117.

Расписка священника воскресенской церкви въ Кіевѣ І. Борецкаго (впослѣдствіи кіевскаго митрополита), которою онъ обязывается уплатить Львовскимъ братчикамъ 20 злот. польск. за взятыя у нихъ въ кредитъ экземпляры греческой грамматики.

1617 года, іюня 3.

Иванъ Борецкій пресвитеръ храма Воскресенія Христова, ректоръ школы братское въ Кіеве, чиню вѣдомо тымъ моймъ писаниемъ, ижемы zostалъ виненъ паномъ братіямъ Братства церковного Святѣе Пречистое меншаномъ лвовскимъ золотыхъ польскихъ двадцать, то есть за книжки грамматики гречкіе друкъ лвовскаго, которые вше маю отдать ихъ милостемъ яко напрудшей прійти до нихъ могу, а предся часть певный въ року 1618 на ярмаркѣ ярославскій. А на томъ дать тую мою рекожничію сподписомъ руки моее. ве Лвове року тисеча шесть сотъ семнадцатого, іюня 3.

Иванъ Борецкій рукою власною.

(Подлинникъ, весь писанный рукою Борецкаго, хранится въ Архивъ Ставропигиальнаго Института во Львовѣ, въ связкѣ подъ № 413).

Примѣч. Помѣщаемая росписка интересна особенно потому, что представляетъ собою вполне достоверное извѣстіе о ректорствѣ І. Борецкаго въ кіево-братской школѣ, — о чемъ доселѣ не зналъ ни одинъ изъ историковъ Кіевской Академіи. (См. статью М. А. Максимовича — *Записки о первыхъ временахъ Кіевского боиявленскаго Братства* — помѣщ. во II т. его сочиненій, стр. 172 и слѣд.)
